

من خلقي؟ ولماذا؟

کي مني خولقاندووه؟

ويوچي؟

کئی منی خولقاندووه؟ وبوچی؟

هه موو شتیك به لگه یه له سه ر بوونی خولقیینه ر

(په روه ردگار)

کئی خولقیینه ری ئاسمانه کان وزه وی وئوه وی تییاندایه له
خولقینراوه مه زنه کان که له ژماردن نایه ن؟

کئی ئەم ریکخسته ورده ی دروستکردووه له ئاسمانه کان
وزه وی؟

کئی مروفی خولقاندووه و بیستن و بینین و تیگه یشتی
پیبه خشیوووه، وکی وایلیکردووه بتوانیت زانست به دهست
بهینیت وههست بکات به هه قیقه ته کان له بووندا؟

چۆن لیکدانه وه ده کهیت بو ئەم خولقاندنه وورده له
ئامیره کانی لاشهت و لاشه ی بوونه وهره زیندوووه کان؟ کئی
به دیهیناون؟

ئەم گهردوونه چۆن ریکخراوه وجیگیره به یی یاساکان ؛ که
زۆر به وردی گهردوونیان ریکخستوووه به دریژای هه زاره ها
سال؟

کئی ئەم ریکخستنه ی داناوه ؛ که رکیف بهم جیهانه وه
ده کهن (ژیان و مردن، وزۆربوونی زینده وهره کان، وشه و ورۆژ،
وهاتن و رویشتی وهرزه کان، وهتد)؟

ئایا ئەم گەردوونە خۆی خۆی خولقاندوو؟ یان لە هیچەووە
هاتوو؟ یان بە ریکەوت هاتۆتە بوون؟

بوچی مرووف باوەری بە هەندیک شت هەیه لە کاتی کدا
نایانبینیت؟ وەکو: (هەست کردن و ئەقل و روح و سۆز
و خۆشەویستی) ئایا بەهۆی ئەووە نییه کە شوینەوار
و کاریگەریان دەبینیت؟ ئیتر چۆن مرووف نکوئی دەکات لە
بوونی خولقینەری ئەم گەردوونە مەزنە؛ لە کاتی کدا
شوینەواری خولقینراوە کانی و شوینەوار و کاریگەری
دروستکردن و پەحمەتی دەبینیت؟

هیچ کەسێک قبول ناکات ئە گەر بووتریت ئەم خانوو هەیه
بە بێ ئەوێ کەس دروستی کردبیت! یان بووتریت هیچ ئەم
خانووێ هیناوەتە بوون! ئیتر چۆن هەندیک خەلک باوەریان
وایه کە ئەم گەردوونە مەزنە بە بێ خولقینەر هاتۆتە بوون؟
چۆن مرووفی ئاقل قبول دەکات ئە گەر پێی بووتریت ئەم
ووردی و ریکەیه لە گەردووندا بە ریکەوت هاتوو؟

خوای گەورە دەفەر مۆیت:

(أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ، أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ).

(أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ * أَمْ خَلَقُوا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ) واتە: ﴿ئایا ئەوان (بێ
خالقێک) لە خۆیانەووە دروست بوون یان خۆیان (خالق-

خولقیڻهر) ودروستکه‌ری خویانن؟ * ئه‌ی ئایا ئه‌وان
 ئاسمانه‌کان وزه‌ویان دروست کردووه (نه‌خیر وانه‌ی) به‌ئکو
 دئلیا نین وگومانیان هه‌یه. [52 : 32].

خوای به‌رز و پاک

یه‌ك په‌روه‌ردگار وخولقیڻهر هه‌یه، زۆر ناوی جوان و
 وسیفه‌تی مه‌زنی هه‌یه که ئاماژهن بۆ که‌مال وشکو‌داری ئه‌و
 زاته میهره‌بانه، له‌ ناوه‌کانی خوای گه‌وره: (الخالق -
 خولقیڻهر، والرحیم -میهره‌بان- ، والرازق -پ‌رۆزیده‌ر،
 والکریم -به‌خشنده‌-، و(الله) به‌ناوبانگترین ناوی خوای
 گه‌وره‌یه -سبحانه وتعالی-، ماناکه‌ی: به‌ته‌نها شایسته‌ی
 په‌رستنه که هیچ هاوبه‌شیکی نییه.

خوای گه‌وره له‌قورئانی پ‌رۆزدا ده‌فه‌رمو‌یت:

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُن لَّهُ
 كُفُوًا أَحَدٌ)

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * (ئه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ) ب‌لی: هه‌ر ئه‌و (الله)
 یه‌ خوای تاک وته‌نها (1)

اللَّهُ الصَّمَدُ * ئه‌و خوایه‌ی ب‌ی نیاز وج‌یی نیاز وئوم‌یدی
 (باوه‌دارانه) (2)

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * که‌سی ل‌ی نه‌بووه وله‌که‌س نه‌بووه (3)

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ * وهه رگیز هیچ کهس هاوشیوه
وهاوتای ئه و نییه (4) ﴿ [112: 4-1].

وخوای گه وره ده فره مویت:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ
إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ
إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ واته: ﴿خوا زاتیکه جگه له ئه و هیچ
یه کیکی تر په رستراوی هه ق نیه -جگه له ئه و هیچ یه کیکی تر
شایسته ی په رستن نیه- و ئه و هه میسه زیندووه و راگرو
سه په رشتیاری (هه موو دروست کراوه کانیه تی)، نه وه نه وز
ده یگریت و نه خه و (چونکه راگرو سه په رشتیاری
بوونه وهره)، هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه
هه ر ئه وزاته خاونیه تی، کی یه ئه وه ی (ده توانییت) تکا بکات له
لای ئه و، به بی مؤله تی خو ی، ده شزانییت چی له ئیستاو
داهاتوو و رابووردودا روویداوه و رووده دات، هیچ کام له

دروستکراوانی زانست و زانیاری تهواویان نیه دهرباره ی زانیاری و زانسته کانی ئه‌و، مه‌گهر به‌وه‌ی که خو‌ی بیه‌وئیت فیریان بکات (ئهم پیشکه‌وتن و زانسته‌ی سه‌رده‌م به‌شیکی که‌من له به‌خششه‌کانی خوا)، فه‌رمان‌په‌وایی و ده‌سه‌لات و زانیی ئه‌وزاته هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی گرتۆته‌وه و پارێزگاریان به‌لای خواوه هه‌یچ گران نیه و ماندووی ناکات و هه‌ر ئه‌و خوای به‌رزو ب‌ل‌ند و گه‌وره‌یه ﴿ [2 : 255].

سیفه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار - سب‌حانه و‌تعالی -

په‌روه‌ردگار زه‌وی خو‌لقاندووه و‌ملکه‌چی کردووه، و‌ایلێکردووه گونجاو ب‌ئیت بۆ ژیا‌نی خو‌لقی‌ن‌راوه‌کانی له‌سه‌ری، و‌ئ‌ه‌و زاته خو‌لقاندوویه‌تی ئاسمانه‌کان و‌ئ‌ه‌وه‌ی تی‌یدا‌یه له‌دروستکراوه مه‌زنه‌کان، و‌خۆر و‌مانگ و‌شه‌و و‌پ‌و‌ژی به‌م وردیه رێک‌خستووه که هه‌مووی ئاماژ‌ن بۆ مه‌زنی ئه‌و زاته می‌ه‌ره‌بانه.

په‌روه‌ردگار هه‌وای بۆ ئی‌مه رام‌کردووه ؛ که ژیا‌نمان به‌ب‌ئ‌ه‌وا به‌رده‌وام ناب‌ئیت، و‌بارانمان بۆ داده‌به‌زین‌ئیت و‌ده‌ریا و‌پ‌روو‌باره‌کانی بۆمان رام‌کردووه، و‌خۆرا‌کمان پ‌یده‌به‌خش‌ئیت هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ی کۆر‌په‌له بووین له‌نی‌و س‌کی دای‌کمان به‌ب‌ئ‌ه‌وه‌ی هه‌یچ ه‌یز و‌توانا‌یه‌کمان هه‌ب‌ئیت، و‌ وای‌کردووه که

خوین به نیو دهماره کانمان هاتوچۆ بکات و دلّمان لیبدات به
به رده وای له و رۆژه وای له دایک بووین هه تاوه کو ده مرین.
خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾

﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا وَجَعَلَ
لَكُمْ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾ واته: ﴿خوا
ئه و خوايه يه كه ئیوهی له سکی دایکتان ده رهیناوه كه
هیچتان نه ده زانی وه (خوا) گوێ و چاو و دلّی پیداون بۆ
ئه وهی سوپاسی (خوا) بکهن﴾ [78:16]

په روهردگاری په رستراو ده بیّت خاوه نی کاملتین سیفه ته کان

بیّت

خولقی نه رمان ئه قلی پی به خشیووین که دان ده نیّت ودرک
ده کات به مه زنی په روهردگاری، وفیتره تی له ئیمه رواندوه
که ئاماژه یه بۆ کاملی ئه و زاته وناکریت هیچ سیفه تیکی
که موکورتی تیدا بیّت.

په رستن ده بیّت ته نها بۆ الله بیّت ؛ ته نها ئه و کامله بۆیه ته نها
ئه و شایسته ی په رستنه، په رستی هه ر که س وشتیکی تر جگه
له ئه و زاته ؛ پوچه له و که موکورتی تیدا یه وله وه یه تووشی
مردن ونه مان بیّت.

په رستراوی هه ق که شایسته ی په رستنه نابیت مروّف وبت
ودار وناژهل بیت!

گونجاو نییه بو مروّفی ئاقل که جگه له خودایه کی کامل هیچ
یه کینکی تر به رستریت، ئیتر چوّن خولقینراوئیک ده په رستیت
که له خوار پله ی په روه ردگاری مه زنه و له وهیه نه گات به
پله ی مروّفیش!

ناکریت په روه ردگار کوړپه له بیت له سکی ئافره تیکدا، و
له دایک بیت هه روه کو چوّن منداّل تر له دایک ده بیت!

په روه ردگار خولقینراوه کانی خولقاندووه، وهه موو
خولقینراوه کان له ناو چنگی ئه ودان وله ژیر ده سه لاتی ئه ودان
وملکه چن بو ی؛ بو یه هیچ مروّفیک ناتوانیت زیانی
پیښگه یه نیت، وهیچ یه کیک ناتوانیت له خاچی بدات وسزای
بدات وسوکایه تی پیښکات!

ناکریت په روه ردگار بمړیت!

په روه ردگار هیچ شتیکې له بیر ناچیت وناخه ویت و خواردن
ناخوات، ئه و زاته مه زنه نا کریت هاوسهر ومندالی هه بیت ؛
خولقینهر خاوه ن سیفه ته کانی مه زنیته بو یه نا کریت وه سف
بکریت به وه ی پیو یستی به شتیکه یان که موکور تی هه یه،
وهه موو ئه و ده قانه ی پیچه وانه ی مه زنیتی په روه ردگار
پیشانده دن ؛ که ده درینه پال پیغه مبه ران له کتیه کانی
پیښوو، هه موویان ده قی گوړاو وده ستاریکراون وبه شیک نین

له وهی راست که موسا و عیسا و پیغمبرانی تر پی هاتون
-علیهم الصلاة والسلام-.

خوای گه وره دهفه رمویتی:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ
شَيْئًا لَا يَسْتَنْفِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ (73) مَا
قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (74)

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ
شَيْئًا لَا يَسْتَنْفِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ *﴾ نهی
خه لکینه: نموونه یه که هینراوه ته وه چاک گوئی بو بگرن؛
به راستی نه وانه ی که هاناو هاواریان لیده کهن له جیاتی خوا،
هه رگیز ناتوانن تاکه میثیک دروست بکهن، هه رچهنده بو
نه و کاره کوینه وه و (یارمه تی یه کتریش بدهن) و نه گهر
میثه که شتیکیان لی بفرینیت، ناتوانن لی بسینه وه،
داواکارو داوالیکراو هه ردووکیان لاواز و بی دهسه لاتن. (73)
مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ *﴾ نه وانه (وه کو
پیویست) قه دری خوایان به چاکی نه زانی، پیزی پهروه دگاریان
به ته واوی نه گرت، له کاتی کدا به راستی خوا زور به هیزو به
توانا و بالادهسته (74) ﴿[22: 73, 74].

ئایا مه عقوله په زړه درگار وازمان لیبینیت بهې نه وهی وهی

ئاسمانیمان بو بنیریت؟

ئایا مه عقوله خوی گه وره هه موو نه م خولقینراوانه دروست بکات بهې مه به ست، ئایا بې هوده وته نها بو گه مه دروستیانی کردوه له کاتیکدا نه و زاته دانا وزانیه؟

ئایا مه عقوله نه و زاته که ئیمه ی به م وردی ورپیکه دروست کردوه، وئاسمانه کان وزه وی بومان رامکردوه؛ بهې مه به ست ئیمه بخولقینیت، یان به جیمان بهیلیت بهې وه لامدانه وهی گرنګترین پرسیاره کان که به رده وام له هزرماندایه، وه کو: بوچی ئیمه لیره ی؟ وچی هه یه له پاش مردن؟ ومه به ست چیه له خولقاندنمان؟

خوی گه وره پیغه مبه رانی نارد بوئه وهی مه به ستی بوونمان بزاین، وتیبګه ی چي لیمان دهویت!

خوی گه وره پیغه مبه رانی نارد بوئه وهی پیمان رابګه یه نن که تهنه الله شایسته ی په رسته، و بوئه وهی بزاین چوڼ بیپه رستین، و بوئه وهی فه رمان ونه ی لی کراوه کان به ئیمه رابګه یه نن، وره وشت و به ها چاکه کان فیری ئیمه بګه ن؛ نه گه ر ده ستیان پیوه بګرین ژیانیکي خوشمان ده بیت که پر ده بیت له خیر و به ره که ت.

خوای گه وره زۆر پیڅه مبهري ناردوووه وه کو (نوح، ئیبراهیم، موسا، عیسا)، الله نیشانه وموعجیزه ی زۆری پێیان به خشی که به لځهن له سه ر راستگو ییان، وه لځهن له سه ر نه وه ی نه و پیڅه مبه رانه له لایهن په روه ردگار وه نه یردراون.

کو تا پیڅه مبه ر موحه مه ده -صلی الله علیه وسلم- وخوای گه وره قورئانی پیروزی بو دابه زاند.

پیڅه مبه ران زۆر به روونی به ئیمه یان راگه یاندوووه که ئه م ژیا نه شوینی تاقیکردنه وه یه، وژیانی راسته قینه له پاش مردن دیت. ئیمانداران که الله یان په رستوووه به ته نها وها وه شیان بو ی بریار نه داوه، و با وه ریان به هه موو پیڅه مبه ران هینا وه ؛ شوینی هه تا هه تایان به هه شته، و کافره کان که په رستراوی تریان په رستوووه له گه ل الله یان بپا وه ر بوون به یه کیک له پیڅه مبه رانی خودا ؛ شوینی هه تا هه تایان دوزه خه.

خوای گه وره ده فهرمویت:

يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (35)
وَالَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (36)

﴿يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * نَه ی نه وه ی

ئادەم ئەگەر بۆتان ھات پىغەمبەرانىڭ لە خۆتان ئايەتە كانى
مىيان بۆ خويندەنە جا ھەر كەس خۆى پاراست (لە نا
فەرمانى خوا) و كردهوى چاكى كرد ئەو ھە ترسيان لەسەر
نيە وخەم و خەفە تيش ناخۆن (35)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ * ۞ وہ ئەوانەش كە بى بىروا بوون بە ئايەتە كانى
ئىمە و خۆيان بەزل دەزانی لەبەرانبەر ئەو ئايەتە كانى ئەوانە
ھاو ئەلانى ئاگرن ئەوانە بە ھەميشە بى تيايدا دەمىنە ھە (36) ﴿
[35,36 : 7].

ويەر ھەردگار - سېحانە و تعالى - دەفەر مویت:

﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾
﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾ واتە:
﴿ ئایا ئیو ھەمانتان و ابوو ھە كە بىگومان ئیو ھەمان بە بى ھودە
دروست كردهو ھە (وا گومانتان دەبرد) بىگومان ئیو
ناگەر ئیو ھە بۆلای ئىمە؟ ﴾ [115 : 23].

قورئانى پىرۆز

قورئانى پىرۆز قسەى خودايە كە دايە زاندوو ھە بۆ سەر كۆتا
پىغەمبەر موھەمەد - صلى الله عليه وسلم -، گەر ھەر ترين
موعجىزە ھە كە بە ئگە ھە لەسەر راستگۆي پىغەمبەر ايەتى
موھەمەد - صلى الله عليه وسلم - ؛ ھوكمە كانى ھەق

ودادپهروهري تېدايه وههواله كاني هه مووی راستن، خوی
 گه وړه به رهنگاری به دروخه روانی قورئان بوووه به ووی
 سوره تیک وه کو قورئان بهینن ؛ نه یان توانی به هووی جوانی
 شیوازه که ی وناوازی ده سته واژه کانی، وزور به لگه ی نه قلی
 وراستی زانستی تېدايه که به لگه ن له سهر نه ووی مه حاله نه م
 کتېبه مروّف داینا بیت به لکو قسه ی په روه ردگاری مروّفه -
 سبحانه وتعالی -.

بۆچی چهنده ها پیغه مبه ر هه یه؟

خوی گه وړه هه ر له سهره تای بلاو بوونه ووی مروّف له سهر
 زه وی ؛ چهنده ها پیغه مبه ری بۆیان ناردووه بۆئه ووی
 بانگه وازی خه لکی بکه ن بۆ لای په روه ردگاریان، وفه رمان
 ونه هی لیکراوه کانیا ن پیبگه یه نن، و بانگه وازی هه موویان
 بریتی بوو له: په رستنی الله به ته نها - عزوجل -، هه ر ئومه تیک
 ده ستي کرد بیت به وازهینان یان شیواندنی نه ووی
 پیغه مبه ره که ی پی هاتوو له فه رمان کردن به ته وحید - یه ک
 خوا په رستی - ؛ نه و خوی گه وړه پیغه مبه ریکی تری بۆیان
 ناردووه بۆئه ووی ریبازه که یان بۆ راست بکاته وه، وخه لکی
 بگه ریښتته وه بۆ سهر فیره تی پاک به ته نها په رستنی الله
 وگوړایه لیکردنی، هه تاوه کو خوی گه وړه کو تایی به ناردنی
 پیغه مبه ران هیئا به ناردنی موحه مه د - صلی الله علیه وسلم -

، که شهریه‌تییکی گشتگیری بو مروّفایه‌تی هی‌نا که
 هه‌تا‌هه‌تایه ده‌مینیتیه‌وه تاوه‌کو روژی قیامه‌ت، ته‌واوکار
 وه‌لو‌ه‌شین‌ه‌ره‌وه‌ی شهریه‌ته‌کانی پیشووه، وپه‌روه‌ردگار-عز
 وجل- زامنی مانه‌وه و به‌رده‌وامی بو ئەم شهریه‌ته کرد
 هه‌تا‌وه‌کو روژی قیامه‌ت.

بو‌یه ئیمه‌ی مسو‌لمان -به‌و شیوه‌ی الله فه‌رمانی‌پیکردوه-
 باوه‌رمان به‌هه‌موو پیغه‌مبه‌ران وکتیبه‌کانی پیشوو هه‌یه.
 خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ ءَاٰمَنَ
 بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ
 وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ﴾ [2:
 285].

﴿ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ ءَاٰمَنَ
 بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ وَقَالُوا
 سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ﴾ واته: ﴿پیغه‌مبه‌ر
 -صلی الله علیه وسلم- بروای هی‌نا به‌و په‌یامه‌ی که بو‌ی
 نیردراوه له‌په‌روه‌ردگاریه‌وه له‌گه‌ل بر‌واداراندا هه‌موو بر‌وایان
 هی‌ناوه به‌خوا و به‌فریشته‌کانی و به‌کتیبه‌کانی (په‌یامه‌کانی)
 و به‌پیغه‌مبه‌رانی جیاوازی ناکه‌ین له‌نیوان هیچ یه‌کیک له
 په‌یامبه‌ران (بر‌واداران) ووتیان: (پیغه‌مبه‌ر ئاینی خ‌وای
 پیگه‌یان‌دین ئیمه‌ش) بیستمان فه‌رمانبه‌رداریمان کرد دا‌وای

لِيخَوْشِبُونْتَ لِيْدَه كَهِيْن ئَهِي پَه رَوَه رَدْگارمان وهه ر بۆ لای
تۆیه گه رانه وه مان ﴿
[2: 285].

مرؤف نابئته ئيماندار هه تاوه كو باوه ر ده هئيت به هه موو

پيغه مبه ران

ئه وهی پيغه مبه رانی ناردوو ه ؛ الله يه ، وهه ركه سيك بيباوه ر
بيت به يه كيک له پيغه مبه ران ئه وا بيباوه ر بووه به
هه موويان ، هيچ تاوانيک گه وره تر نيه له وهی مرؤف وهی
خودا رهت بکاته وه ، بۆيه بۆ چوونه به هه شت ده بيت مرؤف
باوه ري به هه موو پيغه مبه ران هه بيت.

واجبه له سه ر هه موو مرؤفيک باوه ر به ئيت به هه موو
پيغه مبه رانی خودا ، ئه ميه ش نايه ته دی هه تاوه كو باوه ر
ده هئيت به کوئا پيغه مبه ر موحه مه د - صلی الله عليه
وسلم - وده بيت به يه كيک له شوينكه وتوواني.

خوای گه وره له قورئانی پيرۆزدا باسی ئه وه مان بۆ ده کات
هه ركه سيک باوه ر نه هئيت به يه كيک له پيغه مبه رانی خودا
؛ ئه وا بيباوه ر وکافره به وهی خودا ،
ئهم ئايه ته بخوينه وه :

"إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا".

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾

* به پرستی ئه وانهی بی باوهرن به خواو پیغه مبه ره کانی وه ده یانه ویت جیاوازی بخه نه نیوان خوا و پیغه مبه ره کانی وه ده ئین باوهر به هه ندیک (له پیغه مبه ره) ده هیئین وه باوهر ناهیین به هه ندیکی تریان و ده یانه ویت له و نیوانه دارینگه یه ک بده نه بهر (150)

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا * ئا ئه وانه به پرستی بی باوهری ته واون وه ئاماده مان کردووه بو بی باوهران سزایه کی رسواکه ر (151) [4: 150, 151].

ئایا ئیسلام جیهه؟

ئیسلام بریتیه له ته سلیم و ملکه چبوون بو خوی گه وره به یی بنه ماکانی ته وحید -یه ک خوا په رستی-، وگوێرایه ئی و فه رمان به ردار بوون بو شه ریه ته که ی به رازی بوون و قبو لکر د نه وه.

خوای گه وره پیځه مبه رانی ناردووہ بۆ گه یاندنی مه زنتړین په یام ؛
 ئه ویش بریتیه له : بانگه وازی کردن بۆ په رستنی الله به ته نها
 به یې بریار دانی هاو به ش له په رستنیدا.

ئیسلام ئاینی هه موو پیځه مبه رانه، یه ك بانگه وازیان هه یه
 به لام شه ریه ته کانیاں جیا وازه، وئهمړۆ ته نها مسو لمانان
 شو ینکه وتووی ئاینی راستن که پیځه مبه ران پئی هاتوون، ته نها
 په یامی ئیسلام هه ق وراسته له م سه رده مه دا، ئه و
 په روه رد گاره ی که ئیراهیم وموسا وعیسای ناردووہ ؛ هه ر
 ئه ویش کو تا پیځه مبه ری ناردووہ که موحه مه ده -صلی الله
 علیه وسلم-، شه ریه تی ئیسلام هه لوه شینه ره وه ی
 شه ریه ته کانی پیشووه وچتر نابیت کاریان پیبکړت.

ئهمړۆ هه موو ئاینه کانی سه رزه وی -جگه له ئاینی ئیسلام- له
 دروستکراوی مروفن، یان ئاینی الله بوون پاشان گوږدران
 وده ستکاریکران ؛ بۆیه بوون به تیکه له یه ك له خورافیات
 وئهمسانه وکو ششی مروفه کان. له به رامبه ردا ؛ بیروباوه ری
 مسو لمانان بیروباوه ریکی روون ونه گوږه، برپاوه قورئانی پیروژ
 یه ك کتیبه له هه موو ولاته کانی مسو لمانان.

خوای گه وره له قورئانی پیروژدا ده فره مویت:

قُلْ آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
 وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ

مُسْلِمُونَ (84) وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ (85).

﴿قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ * (ئەى پيغەمبەر ﷺ) بلى: ئيمە بىرومان هيئاوه به خواى گەوره وه به وهى نيئراوته خواره وه بۆمان وه به وهى كه نيئراوته خواره وه بۆ ئيبراهيم وئيسماعيل وئيسحاق ويه عقوب و كوراني يه عقوب وه به وهى كه دراوه به موساو عيسا وه پيغەمبەرەكانى تر له پەروەردگاريانه وه جياوازي ناكهين له نيوان هيچ كاميك له م پيغەمبەرانه وه ئيمە بۆ خواى گەوره گەردن كه چين (84)

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ * و ههركه سيك ئاينيكى تر په يرهو بكات جگه له ئيسلام هه رگيز لى قبول ناكريت له قيامه تيشدا له دوراوه كان ده بيت (85) ﴿

[3: 84,85].

باوهرى مسولمانان چييه سه بارهت به عيسا -عليه السلام-؟

ئايا دهزانيت واجبه مسولمان باوهرى به پيغەمبەر عيسا هه بيت وخوشى بويت وريزي ليتبگريت وباوهر به په يامه كهى

بهینیت ؛ که بریتیه له بانگه‌وازی بۆ په‌رستنی تهنه‌الله به‌بی
 بریاردانی هاوبه‌ش له په‌رستنیدا ! و مسوڵمانان باوه‌ریان وایه
 عیسا و موحه‌مه‌د -صلی الله علیهما وسلم- پیغه‌مبه‌ر بوون،
 و نیردراون بۆئه‌وه‌ی رینموئینیکار و هیدایه‌تده‌ری خه‌لکی بن بۆ
 ریبازی الله و ریبازی به‌هه‌شت.

باوه‌رمان وایه که عیسا -علیه السلام- یه‌کیک بوو له
 مه‌زنترین پیغه‌مبه‌رانی خودا که په‌روه‌ردگار ناردونی،
 و باوه‌رمان وایه به‌ موعجیزه‌ئاسا له‌دایکبووه، الله له‌ قورئانی
 پیروژدا باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردوون که عیسا‌ی به‌ بی باوک
 خولقاندووه ؛ هه‌روه‌کو چۆن ئاده‌می خولقاند به‌ بی ئه‌وه‌ی
 دایک و باوکی هه‌بیت و په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی هه‌موو
 شتیک تواناداره.

باوه‌رمان وایه عیسا خودا نییه، و کورپی خودا نییه، وله‌ خاچ
 نه‌دراوه‌ به‌لکو ئه‌و ئیستا زیندووه، خوا‌ی گه‌وره‌ بۆ لای خۆی
 به‌رزی کرده‌وه‌ بۆئه‌وه‌ی له‌ کۆتایی دونیادا دابه‌زیت و هه‌کو
 فه‌رمان‌په‌روایه‌کی داد‌په‌روه‌ر، و له‌گه‌ڵ مسوڵمانان ده‌بیت
 چونکه‌ تهنه‌الله مسوڵمانان باوه‌ریان به‌ ته‌وحید -یه‌که‌ خوا
 په‌رستی- هه‌یه‌ که عیسا و هه‌موو پیغه‌مبه‌ران به‌م په‌یامه‌
 په‌وانه‌ کراون.

خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ قورئانی پیروژدا باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردوون که
 نه‌سه‌رانیه‌کان په‌یامی عیسا‌یان شیواند و گو‌ریان، و خه‌لکانیکی

گومرا ولادهر دهستکاری ئینجیلیان کرد وگورانکاریان تیدا کرد وهه ندیک دهقیان بو زیاد کرد که عیسا نه یفه رموو، وبه لگه یش له سهر ئهم بابته ؛ بوونی چهنده ها جووری جیاوازه له ئینجیل که پرن له دژیه کی له دهقه کانیندا.

به پیی وهی الله ؛ عیسا پهروهردگاری ده په رست وداوای له هیچ یه کیک نه کردوو که ئهو به رستیت به لکو فه رمانی به قه ومه که ی ده کرد که ته نها پهروهردگاریان به رستن، به لام شه یتان گاوه رکانی گومرا کرد و وایلێکردن که عیسا به رستن، پهروهردگار له قورئاندا پیمانی راگه یاندوو که له قیامه تدا لیخو شبوون نییه بو که سیک جگه له الله ی په رستبیت له گه ل الله و له سهر ئهمه مردبیت به پی ته وبه کردن، و عیسا له رۆژی قیامه تدا حاشا ده کات له وانیه ئه ویان په رستوو، و پیمان ده فه رمویت من فه رمانم پیکردن به ته نها خو لقی نه رتان به رستن وداوام لینه کردن من به رستن. له و به لگانه ش له سهر ئهم بابته خوای گه و ره ده فه رمویت:

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ
إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْفِيهَا إِلَى
مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا
خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ واته: ﴿ئهِى خاوهن پهړاوه ئاسمانيه كان زياده رهوى مه كهن له ئاينه كه تاندا وه شتيك مه ئين له باره ي خواوه بيجگه له راستي بېگومان مه سيح عيساي كورې مهربم ته نها پيغه مبهري خوايه (دروستي كړدوه به) ووته ي خوى (ببه) به، گيانيكه له لايه ن خواوه به خشراوه كه واته بپروا بهين به خواو پيغه مبه راني وه مه ئين (خواكانمان) سيانن (الله و عيسى و مهربم) (له و ووته يه) واز بهين چا كتره بوتان بېگومان خوا په رستراوېكي ته نهايه پاك و بېگه ردې بو خوا له وه ي روڼه ي هه بيت هه رى خوايه هه رچى له ئاسمانه كان و هه رچى له زه ويدايه وه خوا به سه چاو دي ربيت (و هه موو شتيكي بدرتته ده ست)﴾

[4 : 171].

وپه روه ردگار ده فهرمويت:

(وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ

أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۖ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۚ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ واته: ﴿وه (بیر بکه ره وه) کاتیک خوا ده فره موویت: (له رۆژی دوا ییدا) ئه ی عیسی کوری مه ریهم ئایا تو ووتووته به خه لکی که من و دایکم به دوو په رستراو دابنن (وبمان په رستن) له جیاتی خوا؟ (عیسا) ووتی: پاک و بیگه ردی بو تو ئه ی خوایه نابیت و ناگونجیت بو من شتیک بلیم که به هیچ شیوه یه ک مافی من نیه ئه گهر من ئه و قسه یه م کردبیت ئه وه به راستی تو ئاگات لییه چونکه تو ئه وه ی له نه فسم دایه ده یزانی به لام من نازانم و بی ئاگام له وه ی که له نه فسی تو دایه به راستی ته نها تو زانای ته وای به هه موو نه یییه ک﴾ [5: 116]

ئه وه ی ده یه ویت پرگاری بیت له قیامه تدا ؛ ده بیت بیته نیو ئاینی ئیسلامه وه وشوینی پیغه مبه ر موحه مه د بکه ویت - صلی الله علیه وسلم-.

له وه قیقه تانه ی که هه موو پیغه مبه ران -علیهم السلام- کوکن له سه ری ئه وه یه که له قیامه تدا ته نها مسولمانان پرگاریان ده بیت؛ ئه وانه ی باوه ریان به الله هیناوه -سبحانه

وتعالی- و له په رستنیدا هیچ یه کیکیان نه کړدووه به
 هاو به شی، و باوه ریان به هه موو پیغه مبه ران هیناوه. ئه وانه ی
 له سه رده می موسا بوون و باوه ریان پی هینا وشوینی
 ریښماییه کانی که و تن ؛ ئه وانه ی مسو لمان و ئیماندار
 و چاکه کارن، به لّام پاش ناردنی عیسا واجب بوو له سه ر
 شوینکه و تووانی موسا باوه ر به عیسا بهینن و شوینی بکه ون،
 هه رکه سیك باوه ری به عیسا هینا بیت مسو لمان و چاکه کاره،
 و ئه وه ی بیباوه ر بوو بیت به په یامی عیسا و وتبیتی هه ر له سه ر
 ئاینی موسا ده میښمه وه ؛ ئه مه ئیماندار نییه، چونکه ره تی
 کړدووه ته وه باوه ر به پیغه مبه ریک بهینیت که په روه ردگار
 ناردوویه تی، پاشان که خوی گه وره پیغه مبه ر موحه مه دی
 نارد ؛ واجبه له سه ر هه موو خه لکی باوه ری پیبهینن، ئه و
 په روه ردگاره ی موسا و عیسای ناردووه ؛ هه ر ئه ویش کوّتا
 پیغه مبه ری ناردووه که موحه مه ده -صلی الله علیه وسلم-،
 ئه وه ی کافر وییباوه ر بیت به په یامی موحه مه د -صلی الله
 علیه وسلم- و بلّیت له سه ر شوینکه و تنی موسا و عیسا
 ده میښمه وه ئه واهم که سه ئیماندار نییه.

ته نها به س نییه که بلّیت ریژ له مسو لمانان ده گرم، و ته نها
 به س نییه بو رزگار بوونی ؛ خیر بکات و یارمه تی هه ژاران بدات،
 به لکو ده بیت باوه ر به الله و کتّیبه کانی و پیغه مبه رانی ورپوژی
 قیامه ت بهینیت ؛ بوّئه وه ی خوی گه وره کړدووه چاکه کانی لی

قبول بکات ! هیچ تاوانیک گه وره تر نییه له شیرک -
 هاو به شدانان بۆ الله- یان بیباوه پوون به الله یان
 ره تکر دنه وهی ئه وه وحیه ی خودا دایه زاندووه یان بیباوه
 بیت به پیغه مبه رایه تی کوّتا په یامبه ر موحه مه د -صلی الله
 علیه وسلم- . جوله که وگا وره کان ئه وانیه ده بیستن
 سه باره ت به ناردنی پیغه مبه ری خودا موحه مه د -صلی الله
 علیه وسلم- وره تی ده که نه وه ئیمانی پییه یّن ونا یانه ویت بینه
 نیو ئاینی ئیسلامه وه ؛ ئه مانه شوینی هه تاهه تایان
 دۆزه خه وه، هه وره کو خوی گه وره ده فه رمویت:

{إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا ۖ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ}

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا ۖ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ واته: ﴿به راستی
 ئه وانیه بی باوه پوون له خاوه ن کتیه کان و موشریک و
 هاوه لگه ران ده خرینه ناو ئاگری دۆزه خه وه به نه مری تیایدا
 بۆ هه میشه ده میننه وه، هه ر ئه وانن تاوانبارترین و خراپترین
 خه لکانی سه رزه وی﴾

[98: 6].

کاتیک کوّتا په یامی خودا دابه زی بۆ هه موو مروّفایه تی ؛ واجبه
 له سه ر هه موو مروّفیک که سه باره ت به ئیسلام وکوّتا
 په یامبه ر موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- ده بیستیت

باوهری پیبهنیت، وشوینی شه‌ریعه‌تی ئیسلام بکه‌ویت وگوپرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- بیت له فرمان ونه‌هی کردنیدا، بویه هه‌رکه‌سیک سه‌باره‌ت به ئهم کۆتا په‌یامه‌ بیستیت ؛ و باوهری پینه‌هینیت، ئەوا الله هیچ شتیکی لی قبول ناکات وله قیامه‌تدا سزای ده‌دات، وله‌و به‌لگانه‌ش له‌سه‌ر ئهم باب‌ه‌ته ؛ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ واته: ﴿وهه‌رکه‌سیک ئاینیکی تر په‌یره‌و بکات جگه له ئیسلام هه‌رگیز لی قبول ناکریت له قیامه‌تیشدا له خه‌سارۆمه‌ندان ده‌بیت﴾

[3 : 85].

وخوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ واته:

﴿ئەي پيغەمبەر ﷺ﴾ بلى: ئەي خاوەن نامەكان وەرن بۆلاي
 ووتەيە كى راست و (يەكسان) لە نيوان ئيمە و ئيوەدا كە جگە
 لەخوا هيچ نەپەرستين وە هيچ شتيك نەكەين بە هاوبەشي
 وە هەندىكمان هەندىكمان بە پەرورەدگار دانەنيين ئەمجا
 گەر پشتيان هەلکرد ئيوەش بلىن: ئيوە شاھيد بن كە ئيمە
 فەرمانبەردار وگوپرايەل وملكەچى خوداين ﴿[3: 64].

دەببیت چى بکەم بۆئەوێ بىمە مسوئلمان؟

بۆ هاتنە ئيو ئايى ئىسلام واجبە مەرؤف باوەر بهيئيت بە ئەم
 شەش پايە:

باوەرهيتان بە الله -سبحانه وتعالى- وئەو زاتە خولقينەر
 وپوزيدەر و بەريوبەر و مولکدارى هەموو شتيکە، هيچ شتيك
 وەكو ئەو نيبە وهاوسەر و مندالى نيبە، و تەنها ئەو شايستەى
 پەرستەنە.

باوەرهيتان بە فريشتهكان و ئەوان بەندەى الله ن -سبحانه
 وتعالى-، و لە نور خولقينراون و لە کردەوەکانيان: وەحى
 دادەبەزينن بۆ پيغەمبەران.

باوەرهيتان بە هەموو کتیبە ئاسمانیەکان کە خواى گەورە
 دايبەزاندن بۆ سەر پيغەمبەرانى ؛ لەو کتیبانەيش: تەورات
 وئىنجیل، وکۆتا کتیبى ئاسمانى قورئانى پیرۆزە.

باوهرهینان به هه موو پیغه مبه ران وه کو نوح وئیپراهیم وموسا وعیسا، وکو تا پیغه مبه ر موحه مه ده -صلی الله علیه وسلم-، ئه وان مروفن وخوای گه ووره وه حی بو ناردن وسه ریا نی خست به به خشی نی نیشانه وموعجیزه کان پیان ؛ که به لگهن له سهر راستگو ییان.

باوهرهینان به روژی دوا پی ؛ کاتیک خوای گه ووره له سهره تاوه تا کو تا ی مروقه کان زیندوو ده کاته وه، و دادوه ری له نیوان بهنده کانی ده کات، ئیمانداران ده چنه به هه شته وه وکافره کان ده خرینه نیو دوزه خه وه.

باوهرهینان به قه ده ری الله، وپه روه ردگار سه باره ت به هه موو شتی ک ده زانی ت له وه ی له رابردوو روویدا وه وئه وه یشی له داهاتوودا رووده دات، وخوای گه ووره هه موو ئه مانه ی نووسیوو وه و ویستی له سهر روودانیان هه بو وه، وهه موو شتی کی خو لقاندوو وه.

ئیسلا م ریگای به خته وه ری ه

ئیسلا م ئایی نی هه موو پیغه مبه رانه وئاینی کی تایبه ت نییه بو عه ره ب.

ئیسلا م ریگای راسته قینه یه بو به خته وه ری له دونیادا وبو نیعمه تی نه بر او وه له قیامه تدا.

ئىسلام تاكه ئاينه كه ده توانيٽ پيويستيه رۆحي
ولاشه ييه كانى مروّف جيّبه جيّ بكات، وتاكه ئاينه كه
ده توانيٽ هه موو كيّشه كانى مروّفايه تي چاره سه ر بكات.

خوای گه وره ده فه رمويٽ:

{قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ}

﴿قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ﴾ واته:
﴿(خوا) فه رمووی هه ردووكتان برۆنه خواره وه (له به هه شت) به يه كه وه،

(نه وه كانتان) ده بنه دوژمنی يه كتری جا ئه گهر (به
پيغه مبه راندا) په يامتان بو هات له لايه ن منه وه ئه وسا ئه وه ی
شوینی رينمونی من بكه ويٽ ئه وه (له دونيادا) گومرا نابيٽ و
(له رۆژی دوايشدا) تووشی ناخوشي و زه حمه ت نابيٽ
(123)

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ * وه هه ركه سيك روو وه رگيريت له ريبازو يادی
من ئه وه بيگومان ئه وه كه سه گوزه رانيكي سه خت و تهنگی
ده بيٽ (له گوردا) و له رۆژی دوايشدا حه شری ده كه ين
به كویری (124) ﴿

جی سوودیک به ددست دههینم ئەگەر بێمه نیو ئاینی

ئیسلامهوه؟

هاتنه نیو ئاینی ئیسلام زۆر سوودی ههیه، لهوانه‌یش:

- بردنه‌وه وشه‌ره‌فمه‌ندی له دونیادا به‌وه‌ی مرۆف ده‌بێته به‌نده‌ی الله له دونیادا، ئەگەر نا ده‌بێته به‌نده‌ی هه‌وا وئاره‌زوو وشه‌یتان وشه‌هوه‌ت.

- گه‌وره‌ترین بردنه‌وه له قیامه‌تدا یه‌؛ کاتیک له سزای دۆزه‌خ رزگاری ده‌بێت وده‌چێته به‌هه‌شت، وپه‌زامه‌ندی الله به‌دده‌ست ده‌هینیت و بو هه‌تاهه‌تایی له به‌هه‌شتدا ده‌مینێته‌وه.

- ئەوانه‌ی په‌روه‌ردگار ده‌یانخاته به‌هه‌شته‌وه ؛ له نیو نیعمه‌تی نه‌براهه‌ ده‌ژین به‌بێ مردن وتووشی هه‌یج جوړیک له نه‌خۆشی وئازار وخه‌فه‌ت نابن، وهه‌رگیز پیر نابن وئه‌وه‌ی بیانه‌وێت پێیان ده‌به‌خشریت.

له به‌هه‌شتدا خۆشی ونیعمه‌تی وه‌های تێدا یه‌ که هه‌رگیز چاهه‌کان نه‌یانبینیوه‌، وگوێیه‌کان نه‌یانبیس‌تووه‌، وهه‌رگیز به‌ خه‌یالی هه‌یج مرۆفیکدا نه‌هاتوه‌.

لهو به لڳانهش سه بارهت بهم بابته، خواي گه وره دهفه رمويت:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ واته:
 ﴿هه ركهس له نير يان له مي كرده وهي چاكي كرد بيت و بيكات و برواد اريش بوو بيت ته وه سويند به خوا به ژيان يكي خوش دهيان ژيه نين و سويند بي پاداشتيان بدهينه وه به چاكرت له وهي كه ته وان دهيان كرد﴾ [16 : 97].

تووشی چی خه سارومه ندي وزيانتيك دهمه وه نه گهر

په پره وگاري نايي نيسلام نه بم؟

مروف گه وره ترين زانست له دهست ديدات ؛ ته ویش زانسته به الله، وباوه پهيان به الله له دهست ديدات كه ته م وباوه پهيانه هيمني ودلنيابي به مروف دهبه خشيت له گهل نيعمه تي نه براوه وهه تاهه تاي له قيامه تدا.

ومروف خويندنه وه وتيرامان وباوه پهيان به ته م كتيبه له دهست ديدات كه الله دايبه زاند بو خه لكي.

هه روه ها مروف هاوه لېوون له گهل پيغه مبه ران له دهست ديدات له بهه شتدا، وهاوه ل دبيت له گهل شهيتانه كان

وتاوانباره کان و تاغوته کان له دۆزه خدا ؛ که خراپترین شوین وهاوөл له وئییه.

خوای گه وره دهفه رموئیت:

قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ (15) لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُوا .

﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ * (به بی باوهران بلی) ئیو هس جگه له خوا چیتان وویست بی په رستن بلی بیگومان زهره رمه ندان که سانیکن که خویان و که سوکاریان له ده ستداوه له روژی قیامه تدا بیدار بن، هر ئه وهیه زهره رو مه ندی ئاشکراو دیار (15)

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُوا * بو ئه وان ههیه له لای سه ریانه وه چه ند ته به قیك (وهك هه وری رهش) له ئاگر و له ژیریشیانه وه چه ند ته به قیك ههیه ئه و (سزایه) خوا بهنده کانی خو ی پ دهر سینیت ئه ی بهنده کانم خوتان بپاریزن (له سزای من) (16) ﴿

[39: 15, 16].

برپاره که دوا مه خه!

دو نیا شوینی مانه وهی هه تاهه تاپی نییه...

هه موو جوانیه ک تئیدا نامینیت وهه موو شه هوه تئیک ده کورژیته وه...

رؤژئیک دیت که لئیرسینه وهت لیده کریت له سه ر هه موو قسه وکرده وه کانت؛ ئه ویش رؤژی قیامه ته، خوی گه وره ده فهرمویت:

{وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا}

{وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا} واته: ﴿نامه ی کرده وه کان دابه ش ده کریت (ده درتیه دهستی راستی چاکه کاران و دهستی چه پی تاوانباران) ئه مجا تاوانباران ده بینیت زور ده ترسن له و (هه موو تاوان و خراپه ی) که تئیدایه و ده لئین ئای هاوار بو ئیمه ئه م نامه و ده فته ره چیه؟ هیچ کرده وه یه کی بچووک و گه وره ی به جی نه هئشتوو و تو ماری کردوو هه ر کرده وه یه کیان کرد بیت (تیایدا) ئاماده یه و په روه ردگار ت سته م له که س ناکات ﴿[18 : 49].

خوای گه وره - عز وجل - پیمانی را که یاندوو ه که ئه و مروّقه ی مسوّلمان نابیت ؛ چاره نووسی مانه وه ی هه تاهه تایه له دۆزه خدا.

خه سار و مه ندیه کی که م نییه به لکو مه زنه:

{وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ}

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ واته: ﴿وهه رکه سیکی ئاینیکی تر پهیره و بکات جگه له ئیسلام هه رگیز لی قبول ناکریت له قیامه تیشدا له دۆراوه کان ده بیت﴾ [3 : 85].

ئیسلام ئه و ئاینه یه که پهروه ردگار جگه له پهیره وکردنی ئه م ئاینه ؛ پهیره وکردنی هیچ ئاینیکی تر قبول ناکات له مروّقه کان. الله ئیمه ی خولقاندوو و بو لای ئه و ده گه رپینه وه، وئهم دونیا یه شوینی تاقیکردنه وه یه بو ئیمه.

دلنیا به له سه ر ئه وه ی: ئه م دونیا یه زور کورته وه کو خه و بینینیکی کورت وایه... وهیج یه کیکی نازانیت که ی ده مریت!

ئایا وه لامت بو پهروه ردگارت چی ده بیت ئه گه ر له روژی قیامه تدا لیت بپرسیت: بوچی شوینی هه ق وراستی نه که وتیت؟ بوچی شوینی کو تا پیغه مبه ر نه که وتیت؟

چۆن وهلامی پهروهردگارت ددهدیتهوه له رۆژی قیامهتدا ؛
 له کاتیکدا ئاگاداری کردیتهوه له سههره نجامه کانی بیباوه ر بوون
 به ئیسلام، وپیتی راگه یاند که چاره نووسی کافر -بیباوه ر-
 تیاچوونی هه تاهه تاییه له دۆزه خدا؟
 خوای گه وره دهفه رمویت:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [2: 39].

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ واته: ﴿وه ئه وانیه که بیباوه ر بوون و نیشانه و
 ئایه ته کانی ئیمه یان به درۆ زانی ئه وانیه هاوه ل و هاوده می ئاگرن
 تیایدا ئه میننه وه به هه تاهه تاییه وهه می شه یی﴾
 [2: 39].

هیچ پۆرشیک نییه بۆ ئه وه که سه ی هه ق رهنده کاته وه وشوینی

باوبایرانی ده که ویت

الله -عز وجل- پیمانی راگه یاندوه که زۆریک له خه لکی رهی
 ده که نه وه بییه نیو ئایینی ئیسلامه وه له ترسی ئه و ژینگه یه ی
 تئیدا ده ژین.

وزۆریک له خه لکی ئیسلام ریت ده که نه وه چونکه هه ز ناکه ن
 بیروباوه ریان بگۆرن که له باوبایرانیانه وه بۆیان ماوه ته وه و

لەسەری راھاتوون، وزۆرئیک لە مروڤه کان دەمارگیری بۆ
پوچەل رێگر دەبێت لە باوەرھێنانیان بە ئیسلام ؛ کە ئەم
دەمارگیریە زۆرجار لە باوباپیرانەووە بۆیان ماوەتەووە .

هەموو ئەمانە هیچ پۆزشیکیان نییە بۆ باوەر نەھێنان بە
ئیسلام، وھەموویان لەپیش خوای گەورە دەووستن وھیچ
بەلگەیان پێ نییە بۆ بەرگری کردن لە خۆیان.

هیچ پۆزشیك نییە بۆ مولحید کە بلیت لەسەر ئیلحاد -بێ
دینی- دەمینمەووە چونکە لە خێزانیکی مولحید لەدایکبووم!
بەلکو دەبێت ئەو ئەقلە ی خودا پێی بەخشیووە
بە کاریھێنیت، وتێرامان بکات بۆ مەزنی ئاسمانەکان وزەوی،
ویر بکاتەووە بەو ئەقلە ی خودا پێی بەخشیووە بۆئەو
تیبگات ئەم گەردوونە پەرورددارێکی ھەیە، ھەروەھا ئەو
بەرد وبت دەپەرستیت هیچ پۆزشیکی نییە بۆ شوێنکەوتنی
باوباپیرانی، بەلکو دەبێت بگەریت سەبارەت بە ھەق وراستی
وپرسیار لە خۆی بکات: چۆن بێ گیانیك دەپەرستم کە
نابیسیت ونامبینیت وھیچ سوودیکی بۆم نییە ؟!

وئەو گاوپەری باوەری بە شتانیك ھەیە کە پێچەوانە ی فیترەت
وسروشت وئەقلی مروڤن ؛ لەوانەیش باوەرپوون بەو
خودا کوری ھەیە، ھەروەھا دەبێت پرسیار لە خۆی بکات:
چۆن پەرورددار منداڵە کە ی دەکوژیت لە کاتی کدا هیچ
گوناھێکی نە کردووە بەلکو لەبەر تاوانی خەلکی تر دەیکوژیت!

ئەمە ستمە! چۆن مەروۇفەكان دەتوانن كۆرى خۇدا لەخاچ
 بىدەن وىيىكۆژن! ئايا پەرۋەردگار تواناى ئەوھى نىيە لە تاوانى
 مەروۇفەكان خۆش بىت بەي ئەوھى پىويست بىكات وپىگە
 بىدات بەوھى كۆرەكەى بىكۆژن؟ ئايا پەرۋەردگار تواناى
 بەرگى كۆردنى نىيە لە كۆرەكەى؟

واجبە مەروۇفى ژىر شوپىنى ھەق وراستى بىكەوئىت، ولاساىي
 باوباىپىرانى نە كاتەوھ لە پوچەلدا.

خوای گەوړە دەفەرموئىت:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا
 حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ كَانُوا أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا
 حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ كَانُوا أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا
 وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ واتە: ﴿وھەكەتەك كە بووترەت پەیان وھەرن بۆ
 لەى ئەو قورئانەى كە خوا ناردوئەتە خوارەوھ و بۆ لەى
 (پەيغەمبەر ﷺ) دەلەين بەسمانە ئەو (ئەينەى) كەباوك و
 باىپىرانمان لەسەرى بوون ئايا (چاويان لیدەكەن) ئەگەر لە
 ھالەكدا باو باىپىرانىشيان ھىچ شەتەكەيان نەزانىي
 وگومرا بووبن﴾ [5: 104].

چی بکات نه و که سهی که دهیه ویت مسوّلمان بیت به لام

ده ترسیت له وهی که سه نزیکه کانی نازاری بدن؟

نه وهی دهیه ویت مسوّلمان بیت وله ژینگه ی ده وروپشتی ده ترسیت، ده توانیت ئیسلامبوونی بشاریته وه هه تاوه کو خوی گه وره ږیگی خیری بو ئاسان ده کات، وبوی گونجاو ده بیت که ئیسلامه تیه که ی ئاشکرا بکات.

واجبه له سهرت ده سته جی ئیسلام قبول بکهیت، به لام واجب نییه مسوّلمان بوونت به ده وروپشتت بلیت و ئاشکرای بکهیت؛ نه گهر نه مه زیانی بوته هه بیت.

بزانه نه گهر مسوّلمان بیت ده بیت به برای سهدان ملیون مسوّلمان، وده توانیت په یوه ندی بکهیت به مزگه وتیک یان ناوه ندیکی ئیسلامی له ولاته که دا، وداوای راویژ ویا رمه تیان لیبکهیت و نه مه به خته وه ریان ده کات.

خوی گه وره ده فهرمویت:

{وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ}

{وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ} * ههر که سیک له خوا بترسیت -ته قوادار بیت- خوا ده رووی لی ده کاته وه وه رزق ورۆزی ده دات له لایه که وه که به خه یالیدا نه هاتوه ویری لی نه کردوه ته وه

ئەي خوڭنەرى بەرپەر

ئاي خولقېنەرت - كە ئەو ھەموو نىعمەتەي پىداوويت،
 وخواردنى پىدەبەخشىت لەكاتىكدا كۆرپەلە بوويت لەناو
 سكى دايكتدا وئىستا ھەوات پىدەبەخشىت بۆئەوھى
 ھەلېمىزىت- ؛ رازىكردنى ئەو گرنگتر نىيە لەلات لە رازىكردنى
 خەلكى؟

ئاي بردنەوھى دونيايى وقيامەتى شايستەي قوربانيدان نىيە بە
 ھەموو چىژە كاتى وبراوھەكانى دونيا؟ سوئند بە اللہ،
 شايستەيە!

مەھىلە رابردووت رېگر بىت لەوھى رېگا چەوتەكەت راست
 بکەيتەوھ، وکارە راست ودروستەكان ئەنجام بەدەيت.

ئەمرۆ بە بە ئيماندارىكى راستەقىنە! ومەھىلە شەيتان رېگر
 بىت لەوھى شوئىنى ھەق بکەويت!

خوای گەورە دەفەر موئىت:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا
 مُبِينًا (174) فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
 فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا
 { (175)}

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا﴾ * ئەى خەلکینه بەراستی بۆتان هات بەلگەى ئاشکرا لە پەروەردگار تانەو، وە ناردمانە خوارەو بۆتان پروناکییەکی ئاشکرا (کە قورئانە) (174)

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا * جا ئەوانەى باوەریان بە خوا هیناوە و پشتیان بەو بەستوو و دەستیان گرت بە ئاینە کە یانەو ئەو بەیگومان دەیانخاتە ناو بەزەپى خوێهه و بەهره و چاکه‌ی (خوێهه) وه ڕێنمایان دهکات بۆلای خو‌ی که ڕیڤاگی راسته (175) ﴿

[4: 174, 175].

ئایا ئامادهیت بۆ مهزنترن بریاردان له ژياندا؟

ئەگەر هه‌موو ئەوه‌ی باسکرا له‌لات ماقول وماناداره، و دانته‌ به‌هه‌قیقه‌ت نا له‌ دلته‌وه‌، ده‌بێت هه‌نگاوێ یه‌که‌م بنییت به‌ره‌و مسوڵمان بوون، ئایا ده‌ته‌وێت یارمه‌تیت بده‌م بۆ باشت‌ترین بریاردان له‌ ژیاندا و ڕێنموینییت بکه‌م بۆ چۆنیه‌تی مسوڵمان بوون؟

مه‌ه‌یله‌ تاوانه‌کانته‌ ڕیگر بن له‌وه‌ی بێیته‌ نیو ئایینی ئیسلامه‌وه‌، خ‌وای گه‌وره‌ پیمانی ڕاگه‌یانده‌وه‌ له‌ قورئاندا که‌ ئەو له‌ هه‌موو گونا‌هه‌کانی مرو‌وف خ‌وشده‌بێت ئەگەر

مسولمان بیت وتهوبه بکات وبگهړيته وه بو لای
 پهروه ردگاری، تهنانهت پاش قبولکردنی ئیسلامیش سروشتیه
 که تووشی هه ندیک گوناھ ببیت ؛ چونکه ئیمه مروڤین
 وفریشته نین که هه رگیز سه ریچی نه کهین، به لام داواکراوه
 که داوای لیخو شبوون له الله بکهین وبو لای ئه و بگهړینه وه
 به تهوبه کردن، ئه گهر خوای گه وره ببینیت که تو راسته وخو
 وده سته بجی ههقت قبول کرد وهاتیه نیو ئاینی ئیسلامه وه
 وشایه تومانت هیئا ؛ ئه وایارمه تیت ددها بو وازهینان له
 تاوانه کان، ئه وهی به ره و لای الله پروات وشوینی ههق
 بکهویت ؛ خوای گه وره سه رکه وتووای ده کات بو خیری زیاتر،
 بویه له ئیستادا هیچ دوودل مه به له هاتنه نیو ئاینی
 ئیسلامه وه.

له به لگه کان سه بارهت بهم بابته، خوای گه وره
 ده فهرمویت:

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ﴾

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ﴾ واته:
 ﴿ئهی پیغه مبه ر ﷺ﴾ بلی: به ئه وانه ی که بی باوه ر بوون
 ئه گهر کو تایی بهینن (به بی پرواییه که یان) به راستی (خوا)
 ده بوریت له هه رچی له وه و پیش کرد وویانه ﴿[8 : 38].

چی بکه م بۆئەوہی بیمہ مسؤلمان؟

هاتنه نيو ئاينى ئىسلامهوه كارىكى زور ئاسانه، وپويستى به هيچ رپورەسمىكى فەرمى وئامادەبوونى هيچ يەكك نيه، تەنھا لەسەر مەژۆفە كە هەردوو شەھىدە كە بدات - شايەتومان بەھيئەت- بە زانست و باوەرپوون بە ماناكەى، ئەميش بەووتنى: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) واتە: (شەھىدى دەدەم هېچ پەرستراونىك شایستەى پەرستن نیه بە هەق و راستى جگە لە الله و شەھىدى دەدەم موحەمەد پىغەمبەرى خودایە)، ئەگەر كرا بە زمانى عەرەبى بىلەيت باشتەر و ئەگەر قورس بوو ئەوا تەنھا بە زمانەكەى خۆت بىلەيت بەسە و بەم شىوہە مسؤلمان دەبیت، پاشان دەبیت ئاینەكەت فیر بیت كە سەرچاوەى بەختەوهریتە لە دنیا دا وھۆكارى رزگارپوونتە لە قیامەتدا.

بۆ زانیاری زیاتر سەبارەت بە ئاينى ئىسلام ؛ ئامۆژگارى دەكەم بە سەردانىكردنى ئەم مالىپەرە:

<https://byenah.com/ku>

بۆ فیربوونى چۆنیهتى پەیرەوکردنى ئاينى ئىسلام، پيشنيار دەكەم سەردانى ئەم مالىپەرە بکەیت:

<https://byenah.com/ku>

پیرست

- 2 کئی منی خولقاندووہ؟ وبوچی؟ 2
- 2 ھەموو شتێك بە لگە یە لە سەر بوونی خولقینەر (پەرورەدگار) 2
- 4 خوای بەرز و پاک 4
- 6 -سیفەتەکانی پەرورەدگار -سبحانە وتعالی 6
- 7 پەرورەدگاری پەرستراو دەبێت خواوەنی کاملترین سیفەتەکان بێت ... 7
- 10 ئایا مەعقوله پەرورەدگار وازمان لێبھێنێت بەی ئەوێ وەحی ئاسمانیمان بۆ بنێرێت؟ 10
- 12 قورئانی پەرۆز 12
- 13 بوچی چەندەھا پیغەمبەر ھە یە؟ 13
- مرووف نابیتە ئیماندار ھەتاوہ کو باوہر دەھینێت بە ھەموو پیغەمبەرەن 15
- 16 ئایا ئیسلام چییە؟ 16
- 18 باوہری مسوولمانان چییە سەبارەت بە عیسا -علیہ السلام-؟ 18
- 26 دەبێت چی بکەم بۆئەوێ بێمە مسوولمان؟ 26
- 27 ئیسلام رینگای بەختەوہریہ 27
- 29 چی سوودێک بە دەست دەھینم ئەگەر بێمە ئیو ئاینی ئیسلامەوہ؟ 29
- تووشی چی خەسارۆمەندی وزیانێک دەبمەوہ ئەگەر پەپرەوکاری ئاینی ئیسلام نەبم؟ 30
- 32 !بپارە کە دوا مەخە 32
- ھیچ پۆرشێک نییە بۆ ئەو کەسە ی ھەق رەتدەکاتەوہ وشوینی باوہاپیرانی دەکەوێت 34
- 34 چی بکات ئەو کەسە ی کە دەیەوێت مسوولمان بێت بەلام دەترسێت لەوہی کەسە نزیکەکانی ئازاری بدەن؟ 37

- 38.....ئەى خوينەرى بەرئز
- 39.....ئايا ئامادەيت بۆ مەزئرن برپاردان لە ژيانندا؟
- 41.....چى بکەم بۆئەوہى بېمە مسوئمان؟